hvis alfasyreindholdet i disse produkter ikke er lavere end indholdet i den humle, de er fremstillet af.«

4) Det sidste afsnit i artikel 7, stk. 3, litra b), affattes således:

»En sammenslutning eller forening kan give sine medlemmer tilladelse til selv at markedsføre hele eller en del af deres produktion efter de regler, der er fastlagt og kontrolleret af sammenslutningen eller foreningen.«

5) I artikel 12, stk. 5, indsættes som litra c):

»c) den støtte, der skal fastsættes, kan være lavere for de producenter, der ikke tilhører en anerkendt producentsammenslutning, der markedsfører sine medlemmers samlede produktion, som omhandlet i artikel 7, stk. 3, litra b). Den støtte, der skal fastsættes i så tilfælde, er mindst 50 % af den støtte, der fastsættes for de forskellige grupper humlesorter ifølge artikel 12, stk. 5, litra a), og stk. 6, i nærværende forordning.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets forordning (EØF) om forbud mod at indfri irakiske fordringer i forbindelse med kontrakter og transaktioner, der er omfattet af De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 661 (1990) og dermed forbundne resolutioner

(91/C 204/05)

SEK(91) 1363 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 12. juli 1991)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 2340/90 [1] og (EØF) nr. 3155/90 [2], begge senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1194/91 [3] har Fællesskabet truffet foranstaltninger til at forhindre Fællesskabets samhandel med Irak;

som følge af embargoen over for Irak er der risiko for, at der fra irakisk hold rejses fordringer over for erhvervsvirksomheder i Fællesskabet og tredjelande;

det er nødvendigt at beskytte erhvervsvirksomhederne mod sådanne fordringer og afskære Irak fra at skaffe sig kompensation for embargoens negative virkninger;

De Forenede Nationers Sikkerhedsråd vedtog den 3. april 1991 resolution 687, hvis paragraf 29 omhandler Iraks fordringer i forbindelse med kontrakter og transaktioner, der er omfattet af de foranstaltninger, som Sikkerhedsrådet traf i resolution 661 (1990) og dermed forbundne resolutioner;

Fællesskabet og dets medlemsstater er nået til enighed om at oprette et fællesskabsinstrument til sikring af en ensartet gennemførelse i Fællesskabet af paragraf 29 i Sikkerhedsrådets resolution 687 (1991);

en sådan ensartet gennemførelse er nødvendig for at føre målene i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab ud i livet, og Traktaten indeholder ikke, bortset fra artikel 235, nogen hjemmel hertil;

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet —

(1) EFT nr. L 213 af 9. 8. 1990, s. 1.
(2) EFT nr. L 304 af 1. 11. 1990, s. 1.
(3) EFT nr. L 115 af 8. 5. 1991, s. 37.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I denne forordning forstås ved

1) »kontrakt« eller »transaktion«: alle former for kontrakter eller transaktioner, herunder garantier, tilsagn (f.eks. performance- eller tilbudsgarantier), beredskabskreditter og delkontrakter

2) »fordring«: enhver anmodning eller foranstaltning fremsat eller truffet af en part i en kontrakt eller transaktion med det formål at udvirke, at en anden part opfylder en forpligtelse i medfør af eller med tilknytning til en sådan kontrakt eller transaktion, såsom

   — en anmodning om at indfri et tilsagn eller en garanti

   — en anmodning om at videreføre eller igangsætte aktiviteter i medfør af en kontrakt eller transaktion

   — en anmodning om at yde erstatning for betalinger foretaget i medfør af en kontrakt eller transaktion

   — en anmodning om påbud fra en domstols side, voldgiftskendelse eller gennemførelse af et sådant påbud eller en sådan kendelse

3) »foranstaltninger truffet af Sikkerhedsrådet i resolution 661 (1990) og dermed forbundne resolutioner«: De Forenede Nationers Sikkerhedsråds foranstaltninger samt foranstaltninger truffet af De Europæiske Fællesskaber, et land eller en international organisation i medfør af Sikkerhedsrådets relevante beslutninger eller andre aktiviteter, hvortil Sikkerhedsrådet har givet sin bemyndigelse, i tilknytning til Iraks invasion af Kuwait, såsom militære aktiviteter i forbindelse med befrielsen af Kuwait

4) »person eller organ i Irak«: alle personer eller organer, der er bosiddende eller har hjemsted i Irak, alle organer, der er registreret som aktieselskab eller stiftet under irakisk lovgivning og alle organer, som kontrolleres af personer eller organer, der er bosiddende eller har hjemsted i Irak, eller af organer, der er registreret som aktieselskab eller stiftet under irakisk lovgivning.

Artikel 2

Med virkning fra den 3. april 1991 er det forbudt at indfri fordringer rejst af Iraks regering, en person eller et organ i Irak eller en person, der gør sin fordring gældende via eller direkte eller indirekte til gavn for en sådan person eller et sådant organ, i forbindelse med kontrakter eller andre transaktioner, hvis gennemførelse er omfattet af de foranstaltninger, som Sikkerhedsrådet traf i resolution 661 (1990) og dermed forbundne resolutioner.

Artikel 3

Uden at dette i øvrigt indskrænker eksisterende forbud med hensyn til handelsmæssige og finansielle forbindelser med Irak, gælder artikel 2 ikke, når:

a) den, der gør fordringen gældende, har opnået en dom, en voldgiftskendelse eller en tilsvarende afgørelse, ifølge hvilken kontraktens eller transaktionens gennemførelse ikke er omfattet af de i artikel 2 omhandlede foranstaltninger

   og

b) dommen, voldgiftskendelsen eller den tilsvarende afgørelse er opnået på jurisdiktionsområdet for et land, der loyalt har gennemført de foranstaltninger, som Sikkerhedsrådet traf i resolution 661 (1990) og dermed forbundne resolutioner, særlig paragraf 29 i resolution 687 (1991).

Artikel 4

Det påhviler den person, der gør fordringen gældende, at bevise, at gennemførelsen af kontrakten eller transaktionen ikke er omfattet af de i artikel 2 omhandlede foranstaltninger.

Artikel 5

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til sikring af, at bestemmelserne i artikel 2, 3 og 4 bliver effektive.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.